

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante VB VC & VD

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

genere proferi de re: vt iſdem autē: intelligit nō comestibili: vt est crusta metalli: ligni: glaciei: dicente etiā geor. Virg. Concreſcūt ſubitæ cur- renti in flumine cruſtæ. Sed hæc traditio nō ſp obſeruata eſt. Vnde Varro de lingua latina ait Cruſtulum a cruſta pultis: eo q̄ vt coriū exuriſt cruſta dicta. Quare nihil diſſerre dixerim cru- ſtum ptuleris aut cruſtā: & ab his diminutiue cruſtulum aut cruſtulā. Hiero. in Exodo capi. xxix. Tolle panes azymos: & cruſtulam abſq̄ fermento. Hora. ſer. xiiij. Sunt quorū igneū no- na tñ cruſtula p̄mit. Idē Hora. i. Pueris olim dant cruſtula blandi Doctores. Iuue. Nos cola- phum incutimus lambenti cruſtula ſeruo.

Cruſtula. Require in diſtione Cruſta.

Cruſtulum. Ibidem.

Cruſtum. Ibidem.
Cruſtam maſcu. q̄ ſcemi. gen. eſt: teſtibz Capro: Probo: Pompeio. Vñ eſt illud Grachi. Dignus fuit q̄ malo cruce periret. Et Apoſtolus ad Ga- latas ait. Mihi autē abſit gloriari niſi in cruce do- mini noſtri Ieſu Chriſti: per quē. ſ. cruce: mihi mūdus crucifixus eſt: quod imperiti eccleſiaſtici putant eſſe relatiuū vbiſ genitiui Ieſu Chriſti.

C ante VB VC & VD

Cuba lingua Tabinorū kētica vocat: a qua fit p̄ diminutionē cubiculū: auctore Pompe. quod Lau. lib. elegā. improbat: cū in cubiculo cuba locata ſit. Verū (vt puro) melius Var. ſenſit: cū in li. de lingua latina ait. A cubatione cubiculū eſt: a ſeſſione ſediculū nō eſt: qui a nōnullis ma- ſcu. ge. cubiculus dicit. Eſt etiā cuba vrbs Indig- reſte Ptolemæo.

Cubiculū. Reg. i. dic. Cuba Cubiculus. Ibidē
Cubiti p̄ cubiti meſſura neu. gen. eſt. Hiero. iñ contra aliorū conſuetudinē maſcu. gen. ptulit: quom lib. regū. iij. ca. vi. ait. Domus autē quā edificauit rex Salomon domino: habebat ſexa- ginta cubitos in longitudine & viginti cubitos in latitudine & triginta cubitos in altitudine. Cu- bitus autē p̄ accubitu q̄ritā declina. eſt maſ. gen.

Cubitus. Require in diſtione Cubitum.

Cubo cubas primæ format præteritū cubaui & quidē ſcđm analogiā: ſupinū q̄o cubatū. Hiero. i. Hezechiele ca. xix. Quare mater tua legna inter leones cubauit.

Cubus. Require in diſtione Cybus.

Cucuma. Require in diſtione Cucumer.

Cucumer & cucumis i recto declinari pōt: & cū exili vtrobiq̄ ſcribi: mediāq̄ ſyllabā tā cucu- mer q̄ cucumis corripit: & ſi Alexāder p̄duxe- rit dicens: Sed deme cucumer. Nec ab eo q̄ eſt amarus cucumis deducit: vt ridiculus ſomnia- uit Vgu. ſed auctore Varro. de lingua latina: a cruore dictus eſt: ita vt dicantur cucumeres: q̄ſi curuicumeres. Vir. in geor. Creſceret in ventrē cucumis: nec ſera comantē. Propertii. Ceruleus

cucumis: tumidoq̄ cucurbita ventre. Cucuma eadē ſcriptura genus eſt vaſis ænei.

Cucumis. Require in diſtione Cucumer.

Cudo cudiſ facit in præterito cuſi: teſtibz Chariffo: & Diome. At q̄o Prifcia. ſm quorundā opini- onē dicit q̄ facit cudi. Quod & Iuſtineri pōt au- ſtoritate Vir. ænei. i. ita dicentis. Ac primū ſili- eis ſcintillā excudit Achates. Vbi excudit præter- ti t̄pis eſt nō p̄ntis: quia aliud præteritū ſubiunxit ſq̄ ſuſcepit. Hæc opinionē ſecutus eſt Alexāder in regula: In ſi do vertit. Cuſi ergo & cudi i p̄to dicere poſſum⁹. Eſt autē cudere: tūdere fabricare ſculpere polire. & a cēdo deſcēdit. auctore Pōp.

C ante VI & VL

Cuias & cuiatis in recto dici pōt: teſte Prifcia. qd̄ & veteres (vt ait) ptulerūt. Vñ etiā Plau. ait in Pœnulo. Quid ſi cuiatis: vnde ſir: ne parſeris. Cuius cuiā cuium accentū ſup̄ cu ſylla. detinet: teſte Sergio i Donatū. Vir. in bucco. Dic mihi Damocra cuium pecus an Melibœi.

Cuiatis. Requ. in dicti. Cuias Cuius. Ibidē.

Culeolus. Reg. in dic. Coleus Culeola. Ibidem

Culeus. Ibidem Culeolū. Ibidē.

Culullus. Ibidem.

Culigna cū exili & vnico l ſcribi. Nec a culeo deducit: vt Vgu. ſomniauit: ſed ab eo q̄ græci Κω λικα dicunt: vt ſcribit Feſtus. Gen⁹ e vaſis Caro. Culignā i ſœnogræco ponit: vt bñ oleat Culina: popina: coquina in vno ſcato ab aucto- ribz vſurpan. Iuue. ſary. iij. Sequit ſua quemq̄ culina. Hora. in epiſto. Quæ tu pulchra putas: fornix tibi: & cuncta popina.

Culmen. Require in dicti. Columna.

Cultellū. Reg. in dic. Culter Cultellus. Ibidem

Culter huius tri. maſcu. gen. & cultrū neu. dedi- nari pōt. Vir. Supponit aliq̄ cultros. Feſtus clu- naculū cultrum eſt ſanguinariū. Culter format diminutiue cultellus: cultrū q̄o cultellum.

Cultrum. Require in diſtione Culter.

Culus cū vnico l ſcribi: & a Κω λο q̄ græci dicunt deriuat: nō autē ab eo qui eſt curruſ: quia ſcilicet per culū interiora diſcurrant: vt Pa- pias & Catholicon ſomniauerunt.

C ante VM & VN

Cuma. Require in diſtione Cumæ.

Cumanus. Ibidem.

Cumba. Require in diſtione Cymba.

Cumbo cumbis tertie coniuga. facit in præterito cubui: in ſupino cubitum.

Cumeus. Require in diſtione Cumæ.

Cumæ pluralis tñ nu. vrbs eſt Campanie: de q̄ Iuuen. meminit: quom ait: Laudo tñ vacuis q̄ ſedē ſigere: Cumis detinet: a q̄ ſit Cuman⁹ & cu- mæus cū æ diph. Vir. in buc. Vluma cumgi ve- nit iā carminis ætas. Cuma mæ vrbs ē Aeoliæ reſte Ptole. qua cū æ cumani vocati ſunt.

F iij